

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
danjih ob **torkih, četrkih**
in petkih. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za en mesec . . . 1.—, izven Avstrije . . . 1,40
za tri mesece . . . 3.—
za pol leta . . . 6.—
za ves leto . . . 12.—
Naročnike je plačevati naprej na naročbo
prez priložene naročilne se uprava ne
ozira.
Posredne številke se dobivajo v pla-
čevalnicah tobaka v Trstu po 2 nvt.
izven Trsta po 4 nvt.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v petiti; za
naslove z debelimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
Poslana, osmrtnice in javne zahvale, do-
mači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se ne
spravljajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
jema *repr. uredništvo* ulica Molino pic-
colo hbr. 3. II. nadst. Naročnino in oglašje
je plačevati loco Trst. Odpeto reklama-
cija se prosto postane.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Volilci III. kolegija!

Dne 18. t. m. stopiti Vam bode združenim z
okolico na volišče, da tržaškemu Slovenstvu ohrani-
te tudi za bodočnost državnozborni mandat, ki
je bil od nekdanj naša last in ga je že dolgo vrsto
let častno zastopal naš prvak:

Ivan Nabergoj

pokojnega Andreja.

Ta mandat moramo si ohraniti ne le iz ozirov
na naše materialne in duševne potrebe, ampak
tudi v obrambo naše narodnosti. Nasprotniki ho-
čejo letos napeti vse svoje sile, da ne prodré naš
kandidat ter nam hočejo vsiliti moža, ki nima
srca za nas.

To bi bil za tržaške Slovane hud udarec,
kajti z izvolitvijo nasprotnega kandidata zgubili
bi mi jedinega zagovornika zanemarjenega našega
šolstva v Trstu.

Da odvrnemo pretečo nevarnost, je dolžnost
Vam vsem čast. mestnim volilcem, da stopite na
volišče vsi do zadnjega in da zložno z okoličani
privedete do zmage našo pravično stvar.

V tej silni borbi, v katero posežejo letos prvi-
krat meščani italijanske narodnosti, odločevati bi
utegnili glasovi Vas, slovenskih mestnih volilcev.

Volilci!

Odgovornost Vaša bi bila torej prevelika, če
bi vsled Vaše nemarnosti zadela narodna nesreča
Slovence mesta in okolice.

Svesti si velike odgovornosti izvršite vsi
svojo narodno in državljansko dolžnost ter oddajte
vsi svoj glas predloženemu Vam kandidatu, gosp.
Ivanu Nabergoju!

Centralni volilni odbor.

Pametna beseda plemenitega moža.

Češki aristokrat, princ Friderik Schwarzenberg kandidiral je
za državni zbor v mestu Budijevice. Za kandidaturu Schwarzenbergovo so se
združile vse češke stranke. Po inicijativi češkega volilnega odbora bil je dne
14. t. m. v Budijevicah volilni shod, na katerem je princ Schwarzenberg
razvil svoj program in je bilo soglasno vsprejeta njegova kandidatura.

Misli, ki jih je razvijal kandidat o raznih vprašanjih, so bile toli lepe,
da se je zgodil redki slučaj, da so govorniku v najlepšem soglasju burno
pritrjevali toliko Staro- in Mladočehi, kolikor tudi narodnjaki katoliške stranke.

Jeden odstavek v princem govoru je kakor navlašč prirojen tudi
za naše tržaške razmere. Znano je, da je jeden glavnih argumentov naših
nasprotnikov ta, da tude, da mi le izzivljamo in da netimo med našim ljud-
stvom sovraštvo do mesta in do naroda italijanskega. Sto in stokrat smo že
dokazali, da to ni res in da italijanski nasprotniki le zamenjujejo lastno
stranko z italijanskim narodom; da italijansko ljudstvo nima ni jednega so-
vražnika med nami, ampak ves boj naš je naperjen le zoper ono kliko ita-
lijansko, ki si prisvaja nadvladje v deželi in ki nikomur ne daje niti dihati
poleg sebe.

Slučajno taktiko imajo tudi nemški liberalci na Češkem proti češki
narodnosti. Sleherni pojav narodne zavesti češke v mešanih krajih označuje
se kakor provokacija in kdor se le drzne povzdigniti svoj glas za pravico,
kdor le zine besedo v ta namen, da bi tudi Čehi imeli jednaka prava z
Nemci — ta je sovražnik nemškega naroda. Kakor se vidi torej, so ži-
dovski liberalci povsodi jednaki: povsodi smatrajo za svojega sovražnika
onega, ki hoče jednake pravice za vse.

Na take laži in zavijanja je dobro odgovoril princ Schwarzenberg v
svojem kandidatnem govoru. Ako si v izvajanjih princem mislimo mesto
Čehov — Slovence, in mesto Nemcev — Italijane, pa imamo prav dober od-
govor na adreso naših tukajšnjih nasprotnikov.

Princ Schwarzenberg je rekel: „Od nemško-liberalne strani se ozna-
čuje ta moj korak (kandidatura namreč) kakor provokacija. Provokacija je
torej to, ako se kdo zavzame za pravično češko stvar in če izjavlja očitno,
da ta volilni boj ni boj proti nemškemu narodu kakor takemu, ampak le boj
proti onim, ki so zlorabljali nemški narod za pritiskanje čeških manjšin, in
ki so se vsega poslužili in vse storili, da se ne uresniči, kar po vsej pravici
sme zahtevati narod češki. Reklo se je, da sem jaz sovražnik nemškega na-
naroda, ako kandidujem tu. To je v prvič smešno in v drugič ni res; ako pa
govore, da sem nasprotnik nemško-liberalni struji, kakor se ista pojavlja
dandanes, je to res. Saj vidimo, do kako žalostnih zvršetkov je dovela ta
struja. Ako se ta boj tira na polje osebnosti in ako otpajo okolo sebe s
takimi očitanji, tedaj padajo taka očitanja nazaj na one, ki jih izučajo.“

Vedno in povsodi je slišati željo, da bi se odpravil narodni prepir,
da enkrat nastane mir med narodom v deželi. Res je neizogibno potrebno, da
pride do takega miru, da na sedanjem razcepjenju ne bodo več trpeli naši
narodni, socialni in materialni odušaji. Toda pomirjenje se mora izvršiti od
naroda do naroda in sicer: od zadovoljenega naroda do zadovoljenega
naroda. V tem pogledu je zahtev, od katerih ne smemo odstopiti, je izvestnih,
mislij, ki elementarno silo žive v narodu češkem in katerim treba zadovoljiti
predno spleh more priti do sprave. Do takega miru bi prišlo, ako bi ne bila
dobra volja za to le na jedni strani, ampak na obeh; dokler pa od jedne
strani že a priori rekajo „ne“, dotlej ne more biti govora o miru. Nemški
liberalci imajo vedno mir v svojih ustih, a kakor hitro pride do konkretnih
razprav, pa odgovarjajo: Mi sami hočemo vladati. Najprej se mora torej iz-
vesti ravnopravnost, zlasti v jezikovnem pogledu, in potem pride še le do miru.“

Tako je plemeniti princ prav dobro označil, kaj so tiste češke „pro-
vokacije“, kakovo je češko „sovražstvo“ do naroda nemškega in kako bi se
dalo odpraviti to „sovražstvo“. Iz izvajanj Schwarzenbergovih posnane lahko
razsodni čitatelj tudi pravično in strogo sodbo o nestrpnih nasprotnikih naših
italijanske narodnosti. Dokazano je torej, da kakor Čehi ne sovražijo Nemcev,
tudi mi ne sovražimo Italijanov; da tudi naše zahteve niso provokacije,
ampak naše pravo!! Knez Schwarzenberg je rekel, da še le potem pride do
miru, ko bomo zadovoljeni vsi; to isto velja tudi za nas Slovence.

Častitim našim gg. naročnikom!

Te dni pričnemo razpošiljati poštne nakaznice, iz katerih je razvidno, koliko dolguje vsak na zastani naročniki do 31. marca t. l. Glede na to, da imamo ravno letos izvanredno ogromne troške, prosimo čestite gg. naročnike, da blagovole doposljati zastano naročnino; in oziramo na to, da se naročnina v naprej plačuje, tudi po mogočnosti predplačilo za drugo četrtletje. Kdor nam do konca tekočega meseca ne dopošlje zastane naročnina, temu bomo primorani ustaviti list.

Upravništvo „Edinosti“.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 17. marca 1897.

Državnozborske volitve. Včeraj se je izpolnilo, kar je bila najiskrenejša želja vseh hrvatsko-slovenskih rodoljubov, a kar bi bili toli radi — in naj bi bila cena za to še tako visoka — prepredili naši nasprotniki: naša istraka sokola Spinčić in Laginja sta zopet izvoljena državna poslancema. Nasprotniki vedo, kaj pomenjati imeni Spinčić in Laginja, oni vedo, da v znamenju Spinčičeve ognjevitosti in Laginjeve modrosti mora priti do zmage hrvaštvo in slovenstvo v Istri. To jim je povoda dovolj, da iz vsega srca svojega črtijo Spinčiča in Laginjo in da bi ju strmoglavili, ko bi bilo le — mogoče. Ali ni bilo mogoče. Glede Spinčiča je bila že a priori izključena vsaka nada Italijanov, ali glede Laginjevega mandata so računali in računali, kako bi iz svoje manjšine napravili večino. Ali ni šlo in ni šlo. Volja naroda se je pokazala presilno. Neizrečena ljubezen naroda do dra. Laginje se pač najbolje kaže v dejstvu, da je nad 2000 kmetov stalo kako uro daleč pred Porečom, da izvedo izid volitev. S tako ljubeznijo naroda je nevarno igrati se. — Spinčič bil izvoljen z vsemi glasovi proti 8, katere je dobil „zmerni“ Italijan Coglijevina; Laginja pa 115 glasovi proti 97, katere je dobil Italijan Rizzi. 3 naše volilne može je brez razloga uničila ital. komisija. Vladni komisar je protestoval proti temu početju.

Tudi narod na Goriškem je pokazal včeraj svojo političko zrelost, izvolivši jednoglasno po društvu „Sloga“ za kmečke občine priporočenega kandidata, v pravem pomenu besede plemenitega grofa *Alfreda Coroninija*. Slava temu narodu!

Včeraj so volile kmečke občine v Galiciji. Volitve niso izpale posebno srečno za gospodovalno poljsko stranko, kajti izvoljenih je poleg 13 kandidatov te stranke, 5 Malorusov zmerne barve, 2 kandidata centralnega volilnega odbora maloruskega, 5 pristašev znanega patra *Stojalovskega* (to so poljski krščanski socialisti) in dva člena poljske ljudske stranke. Mimo tega je potrebna še jedna ožja volitev.

Včeraj je bila v Pragi ožja volitev med Mladočehom *Brežnovskim* in socialistom *Dedicem*. Zmagal je prvi z veliko večino, ker so glasovale zanj vse češke stranke. Na večer je bilo izgredov in so zaprli več ljudi.

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski pisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Tja gori mu je torej dovršen slušalnik dovaljal vsakteri šumot iz pritličja, celó govorjenje poslov, hladečih se zvečer na vnanjih stopnicah.

Na nesrečo pa je le preveč dovršeni stroj glasove tolikanj mešal, jačil in potegoval, da gospod Gardinois, položivši uho na poslušalo, ni mogel razločevati drugega, nego neprestano, enakomerno tiktakanje velike ure, kričanje papige, čepeče zdolaj na drogu, in kokodakanje kokoši, iščoče izgubljenega zrna. Glasovi so mu prihajali na uho vedno le kakor zmešano mrmranje, mnogoglasno šumenje, iz katerega je bile nemogoče kaj razpoznati. Stroške za napravo je v istini le proč vrgel, ter zato čudovito svoje poslušalo skrtil za gubo svojega posteljnega zagriunjala.

V neki noči je vrlega moža, ko je bil baš zadremal, nenadoma zopet vzbudilo škripanje vrat. Ob tej uri je bilo to precej nenavadno. Vsa hiša je spala. Slišati je bilo samo, kako so korakali psi po pesku, ali pa se ustavili pod drevesom, v ka-

Navodlo našim državnim poslancem. Neki dopisnik mariborskega „Slovenskega Gospodarja“ daje navodila novim državnim poslancem. Ker se z navodili v glavnem strinjamo tudi mi, priobčujemo jih tu doslovno:

1. Slovenski državni poslanci naj vselej jasno izražajo svoja verska načela; poganjajo naj se za take šolske postave, da se bo mladina izgojevala v versko-narodnem duhu. Obiskovanje šole na kmetih naj se skrajša na 6 let!

2. Naši poslanci morajo na volilnih shodih svojim volilem obljubiti, da brez tehtnega uzroka ne bodo odsotni pri nobeni državnozbornski seji. Kako nemarni so v tem oziru mnogi slovanski in celo slovenski poslanci, kaže žalostno glasovanje o celjski postavki.

3. Slovenski kmečki poslanci naj stopijo v nekako zvezo s kmečkimi poslanci vseh avstrijskih narodov, da bodo vsi skupaj vsaj v gospodarskih vprašanjih jedino postopali. In vsi skupaj naj potem delujejo na to, da se upeljejo kmetom ugodne postave, n. pr. postava proti razkosovanju kmečkih zemljišč, postava o zadržah itd. Te zadrage bi potem tudi vojake lahko zalagale z žitom, z živino itd. ali bi posredovale pri kupčiji itd. Vseled tega bi ostal ves dobiček v žepu kmetov, ne pa židovskih milijonarjev.

4. Naj glasujejo zoper vse, kar bi utegnulo kmetom večje davke nakladati. Če potrebuje država denarja, naj ga ji dajo židovi, kateri ga imajo tako preveč. Vsem stanovom se povišajo plače, kdaj se pa nam povišajo?

5. Naši poslanci naj glasujejo samo za pravično pogodbo z Ogersko; mi nismo ogerski sužnji.

6. Vsi slovenski poslanci naj stopijo v jugoslovanski klub.

7. Naši kmečki poslanci naj prirejajo in morajo prirejati med nami shode, da jim bomo svoje želje razodevali. V Savinjski dolini se zdaj še nobeden ni predstavil.

Poslanci V. kurije. Kakor znanu, pošlje nova kurija 72 novih poslancev v državni zbor. Med temi so možje najrazličnejših stanov: 10 kmetov, 4 odvetniki, 11 duhovnov, 3 zdravniki, 1 železniški sprevodnik, 1 deželni uradnik, 1 nameštvovalc, 1 tovarnar papirja, 1 gimnazijski profesor, 1 trgovec s perilom, 1 hišni lastnik, 3 trgovopomočniki, 1 natak, 3 gostilničarji, 1 slikar, 1 pisatelj, 2 knjižničarja, 1 urednik, 7 lastnikov zemljišč, 10 delavcev, 1 rezbar, 1 strugar, 1 mizar, 1 čevljar, 5 tkalcev, 1 steklar, 1 nadz. delavnice in 1 krojah. Tako smo čitali v listih, ali ta račun se ne strinja. Ne vemo, pri katerem stanu je pogrešena številka.

Položaj na Kreti. Iz Berolina oporekajo vesti, da se velesile sedaj posvetujejo o tem, kdo bo novi gubernar Krete. Za sedaj se razpravlja le o tem, da je treba dati Kreti popolno avtonomije, in vlasti se posvetujejo o tem, katera oblika vlade in kakšna konstitucija bo temelj novim odnosjem. Kar se dostaja oblike vlade, vzamejo velesile kakor uzor brčkone

terem je na vrhu pihala sova. Izborna prilika, poslužiti se poslušala! Položivši uho nanje, se je uveril gospod Gardinois, da se ni zmotil. Šumot je trajal dalje. Spodaj so se odprla vrata in takoj na te zopet jedna. Zapah na vnanje stopnice držečih duri je odprl nekdo nekako težko. A niti Pyramus, niti Thisba, da niti Kiss, veliki Novo-Fundlandec se ni gnil. Gardinois je torej tiho ustal, da bi videl, kdo so pač ti čudni zločinci, ki od znotraj prodirajo ven, in skozi žaluzije je opazil to-le:

Vitek, suh mož, po rasti in kretanju podoben mlademu Fromontu, je peljal ob roki damo, kateri je glavo zakrivala z zobci obšita kapuca. Sedla sta najprej na klop pod pavlovnijo, ki je bila v polnem cvetju.

Bila je krasna, svitla noč. Mesečina je polzela preko drevesnih vrhov ter svetle kose sejala med gosto listje. Od žarkov oblite terase, po katerih so kosmati Novo-Fundlandci skakali sem ter tja ter hlastali po nočnih metuljih, široki, gladki, globoki ribniki, vse se je tiho, mirno blesketalo, kakor odsevano od srebrnega zrkala. Tu pa tam na krajih tratin so migljale kresnice.

Šetalca sta molcé jeden hip posedela v senci

kneževinu (otok) Samos. Potem je treba še določiti, dali naj vodi upravo otoka generalni gubernar, ali namestnik v imenu velesil.

Dunajski listi javljajo iz Berolina, da je pričela blokada brčkone včeraj (16.), toda gotovega se ne zna o tem. Temu nasprotno pa poroča rimska „Agenzia Stefani“ iz Londona: Poveljniki evropskih eskader niso niti proglasili blokade krečanskih pristanišč. Grška eskadra da je ostavila Kreto, le dve vojni ladiji da sti ostali, a tudi ti dve da bosti v kratkem sledili eskadri.

O evropski modri diplomaciji ni slišati nobenega glasu. Vse je tiho, le grki in Turki rožljajo z orožjem.

Italijanski ujetniki. Iz Masave poročajo, da je dospela tjakaj druga skupina ujetnikov. V tej skupini so: 2 častnika, 4 podčastniki in 91 mož ter inženir Capucci. V kratkem jih odpošljejo iz Masave v Italijo.

Različne vesti.

Mestnim volilem III. kolegija kličemo še enkrat: vsi, vsi do zadnjega na volišče, kajti izid volitve bode morda odvisen le od par glasov! Kdor še ni dobil legitimacij, naj le gre vsejedno na volišče, kjer dobi volilne do umente od volilnega komisarja. Toda požuri naj se, da ne bi morda kdo drugi glasoval na njegovo ime.

Odprta groba. V ponedeljek zvečer je umrl v Zagrebu profesor Matija Valjavec, člen jugoslovanske akademije in zastušni pisatelj slovenski in nabiratelj narodnega blaga. — V Ljubljani pa je umrl nagle smrti mladi in tudi med tržaškimi Slovenci dobro znani odvetnik dr. Viktor Supan. Mir in pokoj dušama obeh pokojnikov!

Nj. Vel. naš cesar odpotuje prihodnji petek iz Nizze — kamor se poda, da obišče angleško kraljico — ter su vrne na Dunaj.

Čujte, čujte, okoličani! V neki gostilni v mestu je sedela predvčerajšnjem družba Italijanov, med istimi tudi neki veterinar. Pogovarjali so se o volitah in računali, s koliko večino utegne biti izvoljen Mauroner. Ko so se pogovarjali o agitacijah od slovenske strani, jerekel jeden Lahonov: **Potrebno bi bilo, da naša (italijanska) gospoda zbere toliko denarja, da pokupi vsa posestva po okolici in potem naseli tja Furlane!**

Ali ste čuli okoličani?! Sedaj pa le sodite sami, ali ni le gola in žalostna resnica to, kar trdimo mi vedno: da bi namreč progressovci radi odpravili našega kmeta iz okolice, da bi našemu ljudstvu potisnili beraško palico v roke. Še v uvednem članku zadnje „Edinosti“ smo povdarjali mi, da o sedanji volitvi gre za gospodarsko samostojnost okolice, kajti, ako zmagal nasprotni kandidat in ako dobi progresso tudi okolico v svojo oblast, prične gotovo divja gonja na naša posestva in kmetije po okolici. Okoličani, odprite svoje oči, da sprevidite nevarnost, ki vam preti od njih, ki se vam sedaj hlinijo prijatelje! Zavedite se nevarnosti, ki preti vaši gospodarski ekzistenciji, dokler še ni — prepozno! Glejte, da si ohranite last, ki ste jo podedovali po svojih poštenih prednikih, in da jo zapustite tudi svojim naslednikom!

pavlovnije, izgubljena v tisti globoki noči, katero je delala okoli njiju jasna mesečina. Potem sta se najedenkrat pojavila v svitlobi, nežno objemajoča se počasi stopala preko terase ter izginila v gošči.

„To sem že prej mislil“, je dejal stari Gardinois, spoznavši ju, sam pri sebi. In čemu bi mu trebalo še spoznati ju? Ali mu ni molk psov, pogled na spečo hišo jasneje nego-li vse drugo kazal, kakova nesramna pregreha se vsako noč brez kazni vlačí po drevoredih njegovega parka? A bodi si kakor-koli, stari kmet se je radoval svojega odkritja. Ne da bi užgal luč, je skrivaj smeje se z nova legel v posteljo, in kmalu je osvetljevala luna v mali, z lovskimi puškami natlačeni sobi, odkoder je je bil opazoval mislé, da ima opraviti s tatovi, le še na steni viseče orožje in s patronomi raznih promerov napolnjene škatlje.

Na starem mestu, na oglu istega drevoreda, je zuova vzrastla ujiju ljubav. Minolo leto s svojim oprezovanjem, ustavljanjem in boji svojimi je bila nekakšna priprava za ujiju zopetno združitev. Ni skoro vredno izrecno povedati, da sta se, ko je bil greh storjen, samo le čudila, zakaj sta se toliko časa obotavljala... (Pride še.)

Iz sv. Križa nam pišejo: Tu imamo nekega siromaka. Mož ima mnogo otrok — devet — in malo zaslužka. Skoro nemogoče mu je, da bi preživljal svojo družino. V skrbi prišla mu je nekega dne misel, da bi se obrnil do našega načelnika (capoville), da bi mu le-ta napravil spričevalo u-bežnosti, s katerim bi morda mogel dobiti kako pomoč iz mestne ubožne hiše. Kakor je sklenil, tako je storil. Ali kakov odgovor je dobil? Naš „slavni“ je odgovoril siromaku, da ne dobi spričevala, ker je člen godbenega društva kriškega, katero društvo da ne dobi nikdar več dovoljenja za ples, dokler bode on capovilla. Svojo odklonitev pa je naš „slavni“ utemeljil nastopno: „Ker ste sneli „allabardo“ (ta znak sv. Justa) se svojih čepic in ker ste že tako vneti za slovenščino, pa pojte le k gosp. Ivanu Goriupu, on naj vam da žakelj moke. Potem pojte k Nabergoju, on naj vam da vrečo krompirja!“

Take odgovore daje nam torej naš capovilla v svojem uradnem poslovanju, nam domačinom, ki plačujemo davke, nam, ki imamo vsi jednake pravice do občinskih ustanov, ne glede na to, ali kdo izmed nas pripada tej ali oni stranki. Sam Bog daj, da bi se skoro premenili ti neznosni odnošaji, ko nam gospodujejo ljudje, ki nimajo niti pojma o tisti nepristranosti, na kakoršno je navezen sleherni javni funkcionar.

Jako dober tek mora imeti tisti „kagumarški“ Križan, ki je na dan občinskih volitev dne 28. februarja pojedel v Križu dve porciji, na Proseku kasneje 7 porcij in je bil slednjič — povrni vsi se z volitve v sv. Križ — še vedno — lačen. Tu lačni „Kagumar“ je jel zopet zijati, dokler mu niso dali še dve porciji. Torej znaša vse skupaj: 11 porcij in 11 kosov kruha. Glede povžitega vina pa ne vemo mere. Malo ni bilo, to je gotovo.

Vrlega „Kagumarja“ ohrani Bog pri tako dobrem teku. — Vse to smo povedali zato, ker je ta mož tip onih redkih okoličanov, ki se toli radi prodajajo, ker imajo svoje srce in svoje prepričanje — v želodcu!

Iz okolice oprtaljske nam pišejo: Objubili smo slavnemu uredništvu „Edinosti“, da hočemo obširneje opisati tudi volitve v Ždrenju.

Koj ko so se pričele volitve, smo slutili, da ne gre vse po zakonu, zato so ogorčeni naši volilci koj in ponovno zahtevali, da se pusti v volilno sobo nekaj mož naše stranke, a zaman. Gospod komisar ni pripustil, rekši, da je on za to tu, da čuva zakonitost volitve. Ni to ni pomagalo, da smo opozorili g. komisarja, da on ne more poznati volilcev po obrazu, če imajo prave glasa, so li doletni, če stanujejo v okrožju volilne sekcije in če niso celo italijanski podaniki. Menimo, da bi bilo prav, ako bi se bilo pozvalo iz vsake pod-občine vsaj po dvojico naših zaupnih mož v volilno dvorano, prostora je bilo dovolj. Veliko ogorčenost naših volilcev je vzbudilo dejstvo, da je komisija naše izključevala zaporedoma, a protivnika skoraj nobenega. Veliko število naših volilcev ni prejelo pozivov, ali pa so bili isti krivo pisani, a pri nasprotni stranki je bilo vse v redu. Ni čuda, da je bil naš narod jako razdražen, videči take krivice, in le z velikim trudom smo mogli pomiriti ljudstvo. Naši ljudje se niso mogli ganiti, a nasprotni agitatorji so delali, kar so hoteli; nekemu agitatorju smo dokazali n. pr., da je kupoval glasove, toda nič se mu ni zgodilo.

V takem redu so se vršile volitve do pozne noči. Ko se je začelo temniti, padel je prvi kamen ter zadel nekega Tončiča na glavo, da je bil koj ves v krvi. Odveli so ga v župnišče, kjer so mu izpirali rano. Res je, da je isti Tončič kasneje glasoval, a bil je tako slab, da sta ga morala dva moža pod pazduho peljati v volilno sobo. Le svojemu močnemu pokrivalu se je imel mož zahvaliti, da mu niso razbili črepinje. Nekaj kasneje je počelo padati kamenje od druge t. j. od spodnje strani iz nekega vrta. En kamen je padel prav tikoma med stražo in volilce, kar je povzročilo strašno buko in zmešnjavo. Patrolje so začele tekati vse križem in res so ujeli na vrtu nekega človeka, ga prignali na lice mesta, ga prašali, če je on kamenje metal, in ko je rekel, da ne, se ga izpustili. — Naši volilci so postajali zelo nemirni in razkačeni, ker so se bali najhujšega. To je resnica! To se ne da tajiti, ker imamo na stotine prič. V treh prošnjah smo bili prosili, naj bi se vršile volitve v katerem drugem mirnejem kraju t. j. v

sredini naše sekcije, v Gradinu ali v Brezovci. Ali naše prošnje niso bile uslišane in kakor centrum se je določila najskrajnejša točka: Ždrenj. Ždrenj je res centrum po številu Italijanašev, a po naravni legi ne. Opozarjali smo osebno in pismeno, da je to nevarno mesto za volitve, ker mi poznamo zdivjanost ždrenjskih poturic. No, vendar so se varali laška gospoda, ako so mislili, da ne pridemo v Ždrenj. Še v večem številu smo prišli, ker smo slutili, kaj se namerava.

Povrnimo se k zaključku volitev in k listam volilcev, da slavna vlada zvé, kako zares čiste so bile te volitve. Mi smo natančno prepisali listo naše sekcije. Veliko število volilcev je bilo unešenih brez očetovstva. Tako n. pr. je bil v listini naš fiducijar Gardina Anton upisan brez očetovstva. Ker je on edini tega imena, ga nismo reklamirali. To prisegamo. A glej čudo! V listi je bil upisan z krivim očetovstvom!!! In zaradi tega nam ga hočejo uničiti. Smo-li mi volilci krivi, da so se liste ali spremenile ali so bile netočne? Da liste niso bile identične, razvidno je iz tega, ker je v sredi volitev nastala zmešnjava, da so morali liste primerjati, kar je trajalo prilično dolgo. Tudi to je navdalo naše volilce s sumom in nezaupanjem. Ko so bile volitve dovršene, manipulirala je laška komisija nad poldrugo uro v volilni dvorani. Volilci smo nestrpno čakali na razglášenje rezultata, ker je bilo že kasno in vsaki je želel biti doma, daleč od tega nevarnega mesta. Pa čakali smo zastonj. Gospod komisar je povedal nam pojdincem, da ne morejo priti na čisto, da se jim je zmešalo in da, ako bi hoteli zvedeti uspeh, bi morali čakati najmanj še poldrugo uro. — Svetoval nam je, da naj gremo domov, dokler je še straža na nogah, da nas spremlja ter da izvemo rezultat drugi dan po tamošnjem g. župniku.

To menda niso take čiste volitve, kakoršnih si je želel njega eks. Badeni.

Volilci.

Iz Gradca smo dobili nastopno brzojavko: K težkemu boju za slovenstvo in slovanstvo na obalah našega morja vam kličemo prihodaji vaši sobojevniki, in sedanji somišljeniki čvrst „Naprej!“ Živio!

Iz Golca (občine Materije) nam pišejo: Te dni dogodila se je tu velika nesreča. 30letni kmet Andrej Maglica, oče dveh nedoraslih otrok, je sekal drva v svojem gozdu nad neko jamo, globoko 20 metrov. Upiral se je z ного ob kamen na obrobo jame; ko je hotel potegniti posekano drevo z nad jame, utrgal se je kamen pod nego in ubogi Maglica je padel po skalovju v dno globoke jame. Ko je ljudstvo doznalo to, je vse hitelo, da reši ponesrečenega in trije srčni možki spustili so se po vrvih in verigah v jamo, kjer so našli Maglico vsega razbitega in polomljenega, tako, da ni bil človeku podoben; malo nade je bilo, da ga še živega spravijo na njega dom. Golčani so storili vse, kar so mogli, a največ milosrčnosti izkazali sti gospa Fr. Jurišević, ki je poslala nesrečnemu v jamo blazino se svoje postelje, in njena hči ga. Rozina udeva Ribarič. Obema gospema bodi izrečena zahvala na toliki blagodušnosti in milosrčnosti. Tisočkratni: Bog plati!

K nesrečnemu Maglici bil je potem poklican občinski zdravnik, g. dr. Tomo Bilek, ki je konstatiral, da mu je križ zlomljen. Zdravi ga na obč. stroške, toda malo je upanja, da bi ozdravil.

Lanska letina je bila pri nas tako slaba, da nobeden kmet ni pridelal za 2 meseca živeža. Drva v mladih naših šumah so po nič. Glad se je urinil v vsako hišo in novčiča ga ni, da bi si poskrbeli moke za polento. Naše občinsko glavarstvo v Materiji je uročilo prošnje za podporo, a žalibog, rešitve pa še ni nikake. Ubogi mi, kaj bode z nami! Bog se nas usmili!

Kuga v Dobravljah. Izpod Čavna nam pišejo: Nikar se ne ustrašite dragi čitatelji! Nikar se ne prestrašite tega naslova. Tukaj ni take bolezni, za katero bi ljudje umirali trupoma, ali ki bi bila tako nevarna, kakor je bila ona v letu 1885. — V Dobravljah razsaja neke druge vrste kuga: žganjepitje! O tej bolezni nismo vedeli do najnovejšega časa. Ob periferiji občine otvoril je nekdo krčmo in žganjarijo. Ker je letos vino bolj slabo, se pivci kaj radi zatekajo k žganju. Najžalostneje pa je, da ravno mladina popiva žganje vse noči. Često se tako napijejo te nesrečne pijače, da kar omočeni zaspe pri mizi, ali pa tudi v jarku kraj ceste.

Celó deklina se ne sramujejo te grde strasti. O kviri, ki jo dela žganje mladini, ne bodem govoril, saj se je že to stokrat ponavljalo z lece in v listih. Ono mladino pa, ki ima še količkaj sramožljivosti in krščanskega čuta v sebi, prosim in jo rotim, naj se izogiblje žganja. Krčmarja pa prosimo, naj kolikor le možno omeji žganjepitje, če je že noče popolnoma odstraniti. Bog! Podvinski.

Novachenje za c. in kr. vojsko in mornarico. Letos se bode vršilo novachenje te-le dni in v teh-le krajih:

A. Za c. in kr. vojsko. V okraju sežanskem: v Sežani dne 2. in 3. aprila, v Komnu dne 5. in 6. aprila. — V okraju gradiščanskem: v Gradišču dne 7. in 8. aprila, v Korminu dne 9. in 10. aprila. — V okraju goriškem: v Gorici dne 12. in 13. aprila, ter 21., 22., 23., 24., 25. in 26. aprila, v Ajdovščini dne 27. in 28. aprila, v Kanalnu dne 30. aprila in 1. maja. — V okraju tolimskem: v Bolcu dne 3. maja, v Tolminu dne 5., 6. in 7. maja, v Cerklenu dne 10. maja. — V okraju koperskem: v Buzetu dne 10., 11. in 12. maja. — V okraju poreškem: v Motovunu dne 13., 14. in 15. maja. — V okraju pazinskem: v Pazinu dne 17., 18., 19. in 20. maja. — V okraju voloskem: v Podgradu dne 21. in 22. maja.

B. Za c. in kr. mornarico: V okraju poreškem in piranskem: v Piranu dne 2. in 3. aprila, v Kopru dne 5., 6., 7. in 8. aprila. — V okraju rovinjskem: v Rovinju dne 10. aprila. — V okraju voloskem: na Voloskem dne 12., 13. in 14. aprila. — V okraju lošinjskem: na Krku dne 20. in 21. aprila, na Čresu dne 23. aprila, v Lošnju dne 26. aprila. — V okraju puljskem: v Pulju dne 28., 29., 30. aprila in 1. maja. — V okraju pazinskem: v Labinju dne 3. in 4. maja. — V okraju poreškem: v Poreču dne 6. in 7. maja, v Bujahu dne 10. in 11. maja. — V okraju tržaškem: dne 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20. in 21. maja. — V okraju gradiščanskem: v Červinjanu dne 23., 24., 25. in 26. maja, v Trzinu dne 28. in 29. maja.

Dijaška kuhinja v Trstu. Pred mnogimi leti se je bila v Trstu ustanovila dijaška kuhinja, da se podpirajo slovenski dijaki iz okolice, ki pohajajo c. kr. gimnazije. Vsako leto se je objavljal račun in prosili so se dobrohotni rojaki, da bi podpirali zavod, ki je jako potreben, da pomaga vzgajati domačo inteligenco slovensko. Do zdaj so skoraj izključno Slovenci iz mesta podpirali ta zavod; nekaj male podpore je prihajalo tudi iz okolice, pa vendar je to vse premalo. Na Štajerskem in Kranjskem so prvi stebri takih zavodov gospodje župniki. Največe zasluge za dijaško kuhinjo ima v Trstu častivredni gospod Julij Varto. Lepa je torej misel, da pride na pomoč „Slovanska čitalnica“ s tem, da priredi v soboto koncert na korist „dijaški kuhinji“. Kakor slišimo, bodo sodelovali: „Tamburaški zbor“, gospici Lavrič, in znana češka umetnica gg. Odstrčil in Vrbka.

Podpirajo se dijaki na ta način, da dobivajo po dvakrat na teden tečen obed, da se jim kupujejo šolske knjige, da se jim preskrbuje vsaj jeden del šolnine. Po ogromni večini dijaki dobro vspevajo in dobrotniki smejo biti prepričani, da podarjeni denar ni zavržen. Opozarja se torej sl. slovensko občinstvo na koncert, ki se — kakor slišimo — priredi v soboto v prostorih „Slovanske čitalnice“. Res je mnogo narodnega davka, pa davek v dobre namene v šolskih stvareh mislimo, da je najpotrebnejši, saj je tudi „družba sv. Cirila in Metoda“ Slovincem prirasla najbolj na srce. Mladinoljub.

Srčnost naših ženskih. Iz okraja koperskega nam pišejo: Bilo je dne 12. t. m. Bilo je prav mirno in prijetno morje, ko smo na parobrodu „Vergerio“ — last stare koperske družbe — odptuli iz Trsta v Koper. Kakor po navadi bilo je mnogo naših ljudi na parobrodu. Med vožnjo so nastali važni pogovori o minulih volitvah. Med ljudmi je bil tudi neki lahonski podprenik, ki je bil tudi od laške stranke izvoljen za volilnega moža. Le-ta je jel pripovedovati, kako so ga Italijani na dan volitve častili, kakor kakega visokega gospoda, kaj da so vse jeli in pili, in kako da so ga isti večer peljali v Piran, kjer so zopet — jedli in pili. Vse to in več takega je pripovedoval mož. Med tem pripovedovanjem je stalo poleg njega nekaj žen, kakih 15—20 oseb, prav trdnih in narodnih Slovenk iz Pobegov. Uzaljene, kakor da jih je trn zbedel v srce so ustale in prašale pri-

povedovalca: „Vi, stric s kratkimi hlačami, vaša obleka ne kaže, da bi bil Italijan, ampak vidi se vam, da ste Slovenec, ki pa se je prodal kakor star osel. Bil ste v Piranu, ker prodajate svoj narod in našo kri našim najhujšim nasprotnikom. Vi, malopridnež vi!“ Tako so mu povedale naše žene. Ker so ga pa dražile še naprej, se je ujezil tako, da je jedno žen udaril s palico po glavi. Tedaj pa, kako bi trenil so ga žene obsule z vrči in stoli, tako, da se niti ni mogel braniti sam in je moral klicati na pomoč. Ko smo dospeli v Koper, se je hotel umakniti po drugi ulici, ali ni se mu posrečilo. Žene so ga obkolile zopet in joj bi mu bilo, da mu ni priskočil na pomoč mestni stražar, ki ga je zopet v neko vežo. Tam je bil skrit, dokler se žene niso razšle.

Zapomni naj si torej lahonski podrepnik, da tudi v žilah naših žen se pretaka slovenska kri. V drugo naj bode pametnejši, da se mu ne dogodi kaj hujšega.

Občinar.
Iz Kozine nam pišejo: Ako pomislimo, da se pustne dni vsak človek rad kaj veseli, in da tudi sami Vi, g. urednik, niste pri tem gotovo zaostali, smem se potem nadejati, da se ne bode ježili, ako sem nekoliko zamudil.

Predpustno soboto priredili so Kozinski rodoljubi plesni venček, kakoršnega Kozina še ni videla. Dali so napraviti slovenska povabila, ter so razposlali ista znancem in prijateljem. Kozina leži na čisto kraških tleh; vendar bi se vsakateri varal, ako bi mislil, da zamore Slovenec tukaj povsem svobodno dihati. In kdo ovira to svobodno dihanje? — To so uradniki državne železnice, ki so nastavljeni tu. Ko so ti gospodje dobili povabila, začeli so jezno godrnjati, češ, da njim bi se morala doposlati italijanska ali nemška vabila. Seveda mi jim nismo ostali dolžni odgovora, da mi kakor Slovenci, razpošljamo le slovenska vabila. Nekega dne se je eden teh gospodov v gostilni „Hôtel Adria“ tako-le izrazil proti rodoljubu Kozincu: „Cosa mi avete mandato l'invito schavo? Io non capisco un o...! La nazione schiava é la peggio del mondo!“

Težko mi je razumeti, kako je mogel moč tako govoriti na slovenski zemlji. Še bolj čudno se mi vidi, da so mu nekateri — ki se sicer kažejo narodnjake — še prav dajali. Uradniki so tudi pregovarjali svoje ljudi, da naj ne gredo na ples, katerega priredó „quei ščavi del balo“, sicer jih bodo kaznovali. Vse te lepe stvari se godijo na naši kraški čisto slovenski zemlji. Mislim, da bi bilo mnogo bolje, ako bi slavno vodstvo državne železnice poslalo take mežiške še malček v šolo, da se priučé nekoliko lepšemu vedenju z ljudstvom; sploh naj bi se v čisto slovenske kraje pošiljali le slovenski uradniki.

Tu imamo namreč pri blagajni postaje Italijana, ki ne umé besedice slovenščine; kakor tudi magacinskega poslovodje, trdega Nemca. Ta dva gospoda pa imata posla edino le z slovenskimi strankami. Žalostno! Tu je torej zopet materijala za prihodnje naše državne poslance.

Nepustiga.

Iz Sarajeva nam pišejo: V čislani „Edinosti“, dobi mi sinoči, čitam, da je naš nadškof dr. Stadler tako opasno bolan, da so zdravniki že obupali rešiti ga. Vladika bil se je v izvrševanju svoje višje pastirske službe — šel je bil obiskat poplavljenega kraja ob Drini, tolažit poplavljenike in pomagat jim — res nakopal smrtno bolezen; a krizo je srečno prešel in upamo, da v tolažbo svojih dijecenzanov in na veselje vseh Hrvatov, ki ga po pravici štejejo med svoje najboljše sime, kmalu popolnoma ozdravi.

Pot okolu zemlje v 30 dneh. Ko bode dogotovljena sibirska železnica, možno bode v 30 dneh potovati krog sveta. Ako se n. pr. kdo odpelje dné 1. januarja iz Peterburga, dospé 8. jan. v Vladivostok. Od Vladivostoka se bode vozil 10 dnij po morju do San Franciska. Iz San Franciska (18.) odpelje po južni pacifiki železnici v New-York, za kar je treba 4% dnij. Zatem mala vožnja po morju do Bremena, trajajoča 5% dnij in od tam brzovlakom Kolonja-Peterburg v jednom dnevu in pol nazaj v Peterburg. Ako seštejemo te številke, dobimo svoto 29% dnij, torej niti jeden mesec.

Tedenska statistika tržaška. V tednu od 28. min. do 6. t. m. rodilo se je v tržaški občini 131 otrok (72 moških, 59 ženskih) V isti dóbi je umrlo 105 oseb (45 moških, 60 ženskih). — Zdravniški

izkaz navaja med vzroki smrti: 26 slučajev vnetja sopnih organov, 13 sl. jetike, 3 sl. óšpic, 1 sl. škrlatice, 1 sl. dávice, 1 sl. kápi, 1 sl. smrti po naključju, samomori itd.

93 let v občinski službi! V občini, Mehajli, okraj Temešvar, umrl je nedavno občinski pastir Jan Rogyila, star 103 leta. Ko je bil Rogyila star 7 let, vstopil je bil v občinsko službo, kakor pomagáe pastirjev. Pozneje je sam postal pastir in ta svoj posel opravljaj vestno in zvesto, dokler ni izpolnil 100 let. Potem še-le je prosil, da ga rešijo „službe“ in vstopil je v „zasluženo stanje miru“. Pokoj je užival tri leta, a te dni se je bil prehladil, in podlegel.

Ženski trgovski potniki. Deset mladih deklet potuje sedaj kakor „trgovski potniki“ v zastopstvu neke spodnjo-lužiške tovarne sukna po raznih mestih. Poznanja ter ponujajo od hiše do hiše blago za možko opravo. Ta dekleta delajo prav dobre kupčije, kajti umevno je, da „jaki spol“ rad sede „slabemu“ na limanice. Ker se ženske kažejo v tem poslu jako spretne in sposobne, utegnejo popolnoma izpodrinuti možke trgovske potnike.

Ukradena — lokomotiva! Na Madjarskem ni nič novega več, kar se dostaje javne sigurnosti. Pomislimo, kakšni so madjarski javni odnošaji, ako je celó možno ukrasti — lokomotivo! Madjarski ljubitelji železnice so te dni v Temešvaru na tamošnjem kolodvoru povsem demontirali jedno lokomotivo ter razprodali posamične kose za 2000 gld. Skore neverojetno bi bile to, da se ni dogodilo na Madjarskem.

Zdravilna moč fig. Suhe fige niso le jako tečno in hranivo sadje, zdrave so tudi za želedec in drobje, posebno ako je človek bolan in je probavljanje slabo. Fige so dobre proti kašlju, a priporoča se jih tudi zoper boleznj na pljučih. Jednostaven, toda vspešen lek za prsa je čaj iz običnega ječmena, kateremu se primeša 5—6 fig in jedno pest cibeb. Od tega čaja pije se vsak dan po nekoliko čaš.

Koledar. Danes (18.): Ciril Jeruzalemski, škof; Edvard, kralj. — Jutri (19.): Jožef, ženin Marije Device. — Polna luna. — Solnce izide ob 6. uri 3 min. — Toplota véčraj: ob 7. uri jutraj 9 stop., ob 2 pop. 14.5 stop. C.

Iz malomestja.

Spisal K—k.
(Dalje)

„Ne!“ se je odrezal Rajko.
„Dobro, izročite mu mojo vizitnico. Prosim Vas tudi, da mu rečete, naj me jutri čaka tu, v svojem stanovanju, okoli tretje ure popoldne.“
Dala mu je vizitnico in hitro odšla.
V.
Anžgar Djadjenko je bil jako hud, ko mu je povedal Rajko svojo dogodenco s ptuje damo.
„Ali ne veš, da je bila gospodičina Sabina Zopkinova?! In ti si se vedel tako neuljudno!“ mu je dejal in še veliko več.
Ko se je torej bližala tretja ura popoldne, ukazal je služabnici, naj pospravi njega sobo, a Rajka je odpravil v gostilno.
„Na zdravje, Anžgar“, mu je dejal ta odhajajo, „in zabavaj se izvrstno s svojo gospodičino Sa... S... brr!“
Toda ta ni maral za Rajkov opomin. Razburjen je pričakoval tretje ure.
„Ob trícetrt na tri je vstopila Sabina. Ponuđil ji je stol in sél nji nasproti.“
„Gospodičina, najprvo vas prosim, da odpustite véčrajšnje ravnanje bratovo. Ne zamerite mi, on je mlad človek in jako ponosen na-sé.“
„To sem izpredvidila takoj. Verjemite mi, da nisem bila razžaljena.“
„Hvala vam! A sedaj prosim, povejte mi, po kaj ali zakaj ste prišli k meni?“
„Prišla sem vas prosit pomoči. Vi veste, da Ivan Bojajev kmalu odide na Dunaj. In izročiti mu moram neko pismo; ker pa se sama ne upam iti k njemu, vas prosim, da bi mi izkazali uslugo in ponesli k njemu to pismo.“
Pri tem je izvlekla iz žepa líčno pisemce in je položila na mizo.
„Oh, gospica Zopkinova, kaka čast! Prav rad, z veseljem, ah, gospica!“ hitel je Djadjenko.
„Da, prosim vas!“
„Da, gospodičina, takoj, takoj!“
„Hvala vam, gospod Djadjenko!“
(Príde še.)

Najnovejše vesti.

Lvov 17. Na véčrajšnjih volitvah v Jaroslavu je došlo do neznatnih izgredov. Nekoliko oseb so zaprli. V Rzeszovu je došlo do pretepa med pristaši Stojalovskega in ljudsko stranko. Konjica in vojaki so napravili red. Po dosedanjih poročilih so se vse ostale volitve v deželi izvršile popolnoma mirno.

ZAHVALA.

Najskrajšo zahvalo izrekam gospodu dr. Martinisu zdravniku „Del. podp. društva“, ki je svojo spretnostjo rešil mojega otroka hude boleznj na očesih. Vrih zdravnik budi priporočen vsem našim rojakom.
Luka Bajt.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Budimpešta, Pšenica najjezon 7:23 7:25 Pšenica za spomlad 1897 7.80 do 7.81 Oves za spomlad 5.70—5.71. Rž za spomlad 6.36—6.38. Kozuza za maj-juni 1897. 3.61-3.63
Ljubljana, nava od 1. 4. 8.15—8.20 od 79 kilo.
8.25—8.30. od 80 kilo. 8.30—8.35 od 81. 81. C. 8.35
8.40. od 82 kilo. — — — — — — — — — — — — — — — —
prosto 5.65— 6.10.

Sredne ponudbe, brez kupcev, mlačno. — Vreme: lepo.

Praga. Centrifugal novi, postavljeno v Trst a carino vred odpoštillat procej l. 31.50 — Concaise —
Četvoro 84.75 —
Barna. Koro. tautos. post. avtoraga za marc 55.75
za juli 56.50 malo bolje.
Hamburg. Santos good average za marc 46.75 za maj-46. — za september 46.50 za december 46.75 mlačno.

17. marca 7.

	danes	včraj
Državni doig v papirju	100.85	101.10
„ „ v avobru	100.85	101.15
Avstrijaka renta v slatu	122.50	122.65
„ „ v kronah	100.20	100.35
Kreditne akcije	357.15	358.25
London 10 Lat.	119.75	119.75
Napoleoni	9.52 1/2	9.52 1/2
30 marit.	11.73	11.73
100 Ital.	45.—	45.15

Zaloga vina

Antona Polley-ja v Sežani.
Pristna bela in črna vina po 23 do 28 gld. hektoliter. Pošilja in razprodaja se le od 50 litrov naprej.

Borzni trg št. 14
Sedanja razstava:
Jako zanimivo
potovanje na Hoh-
andsao, obisk v
Haagu, Amster-
damu, Rotteadamu
Utrechtu, Dor-
brechtu, Gronin-
genu, Nimegu itd.

Ustoppnina 20 novč. otroci 10 nov.

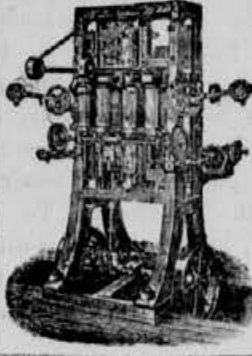
**C. kr. dvorna tovarna orgelj
bratov Rieger**

v Jägerndorfu avstr. Silezija.
Zastopstvo v Budimpešti, VII., Garay-utoca št. 48
v lastni hiši.
Dobre cene cerkvene orglje
pod jako ugodnimi pogoji.
Katalog za orglje zastonj.

Svečar v J. KOPAC Solkanska cesta
Gorici št. 9.
priporoča velečastitemu svečenstvu, cerkvenim upravam,
ter slavnemu občinstvu pristno

voščene sveče

kilogram po 2 gld. 45 nč
Ha so one sv. č., koje nosijo pretokolirano tvornično znamko, nepokvarjene, jamčim se svoto 1000 kron.
Sveče sličeje vrste za pogrebe in postranko razsvetljavo cerkva dobivaj se po jako nizkih cenah.
Prodajem tudi tamijan za cerkve:
Lacrima najfineji klgr. po gld. 1.20
 običajni „ „ 1.—
Granis „ „ —.60
Blago pošilja se na vse strani avstro-ogorske monarhije poštne prosto.

G. Tönnies
Ljubljana.

Tovarna strojev
in
kovačnica za kotle.

Spécialité:
žage in stroji za
obdelovanje lesa.